

Szivárvány

2014. ÁPRILIS • XXXV. ÉVFOLYAM • 374. SZÁM

4.

Nyúl-mamám, te, Nyúl-mamám,
késő van már, nem korán,
azt ígérted, vízre szállunk
Húsvét napja hajnalán.
Mert hajózni megtanul
vízmelléki Büszke Nyúl.
Jó, fiacskám, indulunk,
megmutatjuk, mit tudunk,
vízben szánt a csónak orra,
nyúl-fülünk az orr-vitorla,
halihó, halihé!
szállunk a tyúktól felé.
Fűzfa Terka, jó napot,
szép húsvétvasárnapot!
Látjuk rajtad, Fűzfa Terka,
ága csupa fűzfabarka.
Adj hát barkát, Terka drága,
húsvéti a barka ága.
Nyiszi! Állj meg a tyúktól.
Mi lenne, ha kiugornál?
Kérj a tyúktól friss tojást,
hófehéret, óriást,
majd kifestjük szép pirosra,
zöld-pettyesre, kék-csíkosra.
Ki kopog az ól falán?
Hívd a csirkét, Nyúl-mamám!
Így lesz nekem jó napom:
csibe csipog csónakon.
Indulj, Nyiszi, rajta, kész!
Bátor Nyúl a tengerész!

NEMES NAGY ÁGNES

Nyúlanyó húsvétja

FAZAKAS CSILLA rajza

De ki ugrál ott a réten?
Bárány Bandi hófehéren.
Karcsú láb és tejszín bunda,
gyere, Bandi, csónakunkba!
Mennyi minden van a bárkán!
Bárkán van már Bandi bárány,
bárkán csirke, bárkán barka,
mert a Nyúl most így akarta.
Húzd be azt a fül-vitorlát,
partnak told a bárka orrát,
most kiszállunk, hol a festék?
Tojásfestés: kötelesség.
Nézd, a csónak de ügyetlen
így nyulatlan és fületlen.
Mennyi munka vár a nyúlra!
Nyiszi lassan megtanulja.
Tojás héját, azt ne törd be!
Be ne ess a kék bödönbe!
Hogyha mindezt befejezted,
elvisszük a gyerekeknek.
Lackó mondja: Kelj fel, Évi,
minden sarkot meg kell nézni.
Ágy alatt vagy pad alatt
nem láttál itt nyulakat?
Az ablakot kinyitom:
nincs hajó a patakon?
Mondja Évi: Jaj, a bárkán
elment már a Nyúl, a Bárány,
de a tojás, nagy halom,
itt maradt az asztalon,
kidíszítve, teli tállal,
tulipiros tulipánnal.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Ajándék

Samu szereti a Húsvétot. A sonkát, a kalácsillatot, azt, hogy tele van a ház. A legjobban a kincskeresésnek örül. Évek óta a kertjükben ilyenkor csokinyulak, csokitojások bújnak el. Idén Samu is meg akart valakit

ajándékozni. Ha már a csokitojás-felelős Nyuszinak nem adhat semmit, akkor legálább a kalácsillat-felelős anyucinak szeretett volna meglepetést szerezni. Pont jól jött, hogy az óvodában tojást festettek. A piros-tojásra Samu kacskaringókat pingált, pötytyözte, csíkozta, s amikor készen lett, elégedetten sóhajtott:

– Ez jó ajándék lesz anyának.

Otthon elrejtette a tojást a kosár írott tojás közé. Még egy napot várnia kell, hogy odaadja. Az izgalomtól lassan telt a délután, az este, de valahogy csak eljött a lefekvés ideje.

Mindenki alszik a házban. De akkor honnan jön ez a zaj? Nahát, a kosárból! Az írott tojások hencegnek egymásnak.

– Nézze kend, be kacifántos a ruhám!

– Nekem meg milyen kunkori a bajszom! Ekkor vették észre a Samu tojását.

– Hát ez meg honnan jött? – firtatták.

– Az óvodában írtak – felelt a kis tojás.

A többi tojás azonban – mint mondtam – írott volt, nem olvasott, így aztán nem tudták, mi fán terem az óvoda. De nem is soká gondolkozhattak rajta, mert eléjük gurult egy pohos tojás.

– Ez kicsoda? – súgta a kis tojás a szomszédjának.

– Frank Záp, a tavalyi kotlóstojás. Ő zsűrizik a hagyományos tojásszépességversenyen – rebegte az megilletődve.

Frank Záp mindenki előtt elgurult, mindenkit megvizsgált, majd megszólalt:

– A legdíszesebb, legcirádásabb tojás az idéééééén nem máááás, mint... a kis óvodai tojás! A díja pedig egy naaaagy görgetés!

A tojások vidáman dülöngéltek, csak a nagybajuszú fortyogott magában.

A kis tojás meglepődött, amikor a többiek alá gurultak, s ő egyszer csak ott görgött a hátukon jobbra-balra. Nagyszerű érzés volt. Behunyt szemmel gurult a többieken, amikor a kackiás bajszú – szándékosan-e vagy sem, azt nem tudom – kissé félreállt, s a kicsi tojás lepottyant. Ráadásul nekikocant a bajszosnak. Egyszerre jajdultak föl:

– Koccanás! Horpadás! Mit ér a repedt tojás?

Előző nap volt a tojásírás, most pedig a tojássírás. A díszes héj alatt minden tojás fehér. Egymást vigasztalta a két tojás-pajtás.

Akkor lépett be Samu. Mosolyogva nyúlt a tojásért, de a szája azonnal legörbült, ahogy meglátta a repedést. Szomorú volt egész nap. Még délután, a kincskereséskor sem vidult fel.

Anya aggódni kezdett. Ha egy gyerek nem mosolyog vissza, amikor a csokinyúl rámosolyog, akkor az a gyerek vagy beteg, vagy, ami rosszabb, bánatos.

– Mi a baj, kedves? – simogatta meg Samut anyja.

Így aztán Samuból a könnyekkel együtt előbújt a nagy titok is, hogy ajándékot szeretett volna adni anyának, de lám, a díszes tojás tönkrement. Anya megszorította a kisfiút, és felnézett az égre.

– Köszönöm a különleges tojást, ennél szebb senkinek sincs – mondta huncut mosollyal.

– Milyen tojást? – hökkent meg Samu.

– Hát ezt az aranytojást! – nevetett anyja, és felmutatott a teleholdra.

CSEH KATALIN

Esztike-vers

Esztike mufurc, Esztike mérges,
hiába vár rá a finom krémes.
Nincs kedve, haragos,
könnye hull, maszatos.

Szipog, szepeg, folyik az orra,
mondjátok már, hogy mi a gondja.
Azt hiszem, álmos, fáradt szegényke,
egyre csak nő a nyűgössége.

Fektesd le, anya, a kicsi lányod,
Esthajnalcsillag, küldj könnyű álmot.

UNIPAN HELGA rajzai

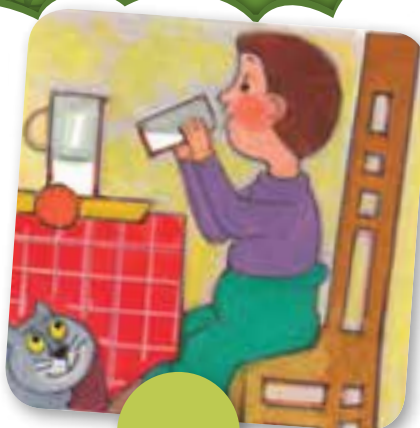
DÖME ZSÚZSA

Álomtündér

Néha, csendes éjszakákon
álomtündér ül az ágyon,
egyensúlyoz szempillámon
álomittas éjszakákon.

A tündérem sehol sincsen
se délelőtt, se napközben.
Ebéd után? Úgy ellibben,
tündéremnek nyoma sincsen.

Alkonyatkor várja este,
s a helyét ha megkereste,
elnehezül pilleteste
szemhéjamon – jön az este.

BERTÓTI JOHANNA

Lefekvés!

Fogat mosni? Lehetetlen!
Ijesztő tárgy az a tubus...
Megnyomom, és jön a fog(k)rém,
habzó, mentolos kis mumus.

Mosakodni? Lehetetlen!
Hiába monddod, hogy víz csak.
Nem tudod, milyen fájdalmas,
ha a víz csíp, ha a víz – csap?

Lefeküdni? Lehetetlen!
Szememet, ha jön az álom,
nem tudom többé kinyitni,
bármily erősen próbálom.

Esti műsor. Számold meg
a rajzocskákat, mesélj róluk.
Te melyiket csinálod szívesen
és melyiket nyafogva?

MARKÓ BÉLA

Póka

Előre van *Póka*,
balra *Pókakeresztúr*,
s éppen a keresztútnál
róka fut az úton keresztül,
róka, de olyan apróka,
szemüveg nélkül meg se látná
a sok pókai
anyóka s apóka.

SZÓCS MARGIT

Rókaék vacsorája

Estefelé Rőt Rudi, a város szélén tanyázó róka elindult, hogy vacsorát szerezzen családjának.

Rudi sohasem kóstolt még tyúk-, kakas-, liba- vagy kacsapecsenyét. Ezekről az ínycsalatokról csak a nagyszüleitől hallott. Az ő vadászterületei az udvarok sarkában meghúzódó szeméttárolók voltak.

Fülében még ott csengett felesége, Rózsi kiáltása:

– Aztán nehogy üres szájjal térj haza!

Rudi kinézett magának egy tágas udvart, ahol nem leselkedett rá semmi veszély, mert a házi kedvenc, egy piperkőc agár, bent aludt a meleg szobában. Gyorsan besurrant a kapu alatt, és egyenesen a kukák irányába vette útját. Egyből felugrott az alacsonyabbikra, és onnan a magasabbik tetejére. Szimatolt jobbra, szimatolt balra, rúgott, kapart mindenfelé, de fonnyadt hagymaszáron, krumplihéjon, lyukas zoknin, száraz avaron kívül nem talált semmi egyebet. Leugrott a földre, és szem-

ügyre vette a kisebbik szemetesedényt is. Első két lábát feltette a púposra halmozott kuka peremére, és ledöntötte. Kiömlött a sok kacat, lim-lom, ételhulladék, így aztán kedvére válogathatott a kupacból. Talált is két darab szalonnahéjat. Az egyiket gyorsan bekapta, a másikat félretette. Aztán előkerült három virsli és egy darabka kolbászmaradék is. Rudi elégedett volt.

Most következett a ház bejáratának körülszaglászása. A küszöbön egy pár tornacipő állt. Rudi foga közé vette az egyiket, a kukákhoz vitte, és belepakolta az elemózsiát a tornacipőbe, majd zsákmányával gyorsan hazafelé inalt.

Koromsötét volt. Rózsi a rókalyuk előtt várta Rudit. Amint a közeli, sötét bokor mellett feltűnt párja két világító szeme, házsártosan kezdett kiabálni:

– Már megint üres cipőt hozol? Ünöm a folytonos költözést. Telehordod a lyukat haszontalan emberlábbelivel, aztán vájhatjuk

körömszakadtáig a következő hajlékot. Ki nem állhatom a gyűjtőmániádat!

– Csak csigavér, anyjuk – mondta Rudi, amint letette szájából a cipőt. – Szagolj csak bele, nem üres cipővel jöttem ám!

– Hmm, virsli, szalonna, kolbász, jól van, apjuk, így már más. Tedd a sarokba azt a cipőt – mondta megengesztelődve Rózsi.

A zajra és a szagra előbújt a két rókakölyök is, Rézi és Robi.

– Apa, tudod, hogy ez a kilencszázkilencvenkilencedik cipő? – ujjongott Rézi a kolbászvég majszolása közben.

– Ügye holnap engem is elviszel vadászni, és hazafelé beleülhetek az ezredik cipőbe? – kunyerált Robi.

Időközben a városban nagy volt a talány és a felháborodás. Az emberek féllábon ugrálva keresték a cipőjük párját.

– Hová tűnhetett a fél gálacipőm, fapapucsom, tornacipőm, síbakancsom, gumicsizmám, szandálom, topánkám? – hangzott mindenfelől.

A póruljártak felkutatták a kertet, a fészt, a pincét, a padlást, a bokrok alá is bekukkantottak. Mindhiába. A cipősboltok kiürültek, mindenki új cipőt vásárolt, a vargák alig győzték a megrendelést. De végül mégiscsak fél cipővel maradt mindenki.

Amikor a rendőr fél csizmája is eltűnt, fogta nyomozókutyáját, megszagoltatta vele megmaradt fél csizmáját, és félmezítláb elindult a kutya után. A kutya az első, majd a második, a harmadik, a sokadik rókalyuknál kötött ki, és rendre gazdája elé hordta mind az ezer lábbelit. A rendőr egy teherautót hívott, és elszállíttatta mindahányat a város főterére. Másnap a tér megtelt féllábon ugráló emberrel. Mindenki a cipője párját kereste.

Rőt Rudiék pedig bérbeadták a kilencvenkilenc kiürült rókalyukat az erdőből beköltözött rokonoknak. Azóta Rudi nem jár vadászni. Fényűzően élnek a házbérből. Rudi pocakot eresztett, Rózsának csüng a tokája, a két kölyök csupa hurka. A bérlők pedig halomba hordják otthonuk elé a kukákban talált ételmaradékot.

**Boti bottal ütheti a nyomát a rókának.
Elbújt előle a nyúl, az őz, a mókus,
az egér, a szarka, a vadmalac, a farkas,
a bagoly, a kígyó, a páva is.
Megtalálod őket?**

LÁSZLÓFFY CSABA

Boti és a tolvaj róka

Reggel, este úton van
– somfabottal futottam –,
mégse sikerült a komát
utolérnem. – Ūsd a nyomát!

Róka farka dűs, lompos,
nyelve őrđögtűzet hoz.
Jobbra kacsint, s balra rohan.
Hol a nyilam, hol a lovam?

Szelíd képű őzikék,
szeműk, mint a *nyitnikék*.
Ne féljeteK, hogy lelőlek,
másnak szántam nyílveszőmet.

Tojástörés, tyúkhalál! –
dűhöm, nyilam nem talál.
Apa hátat fordít... csak
nekem jön, hogy ordítsak.

KűRTI ANDREA rajzai

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Virágvers

Valami susogás hallszik,
talán a fák beszélnek,
mindenki azt pletykálja,
nem lelik nyomát a télnek.

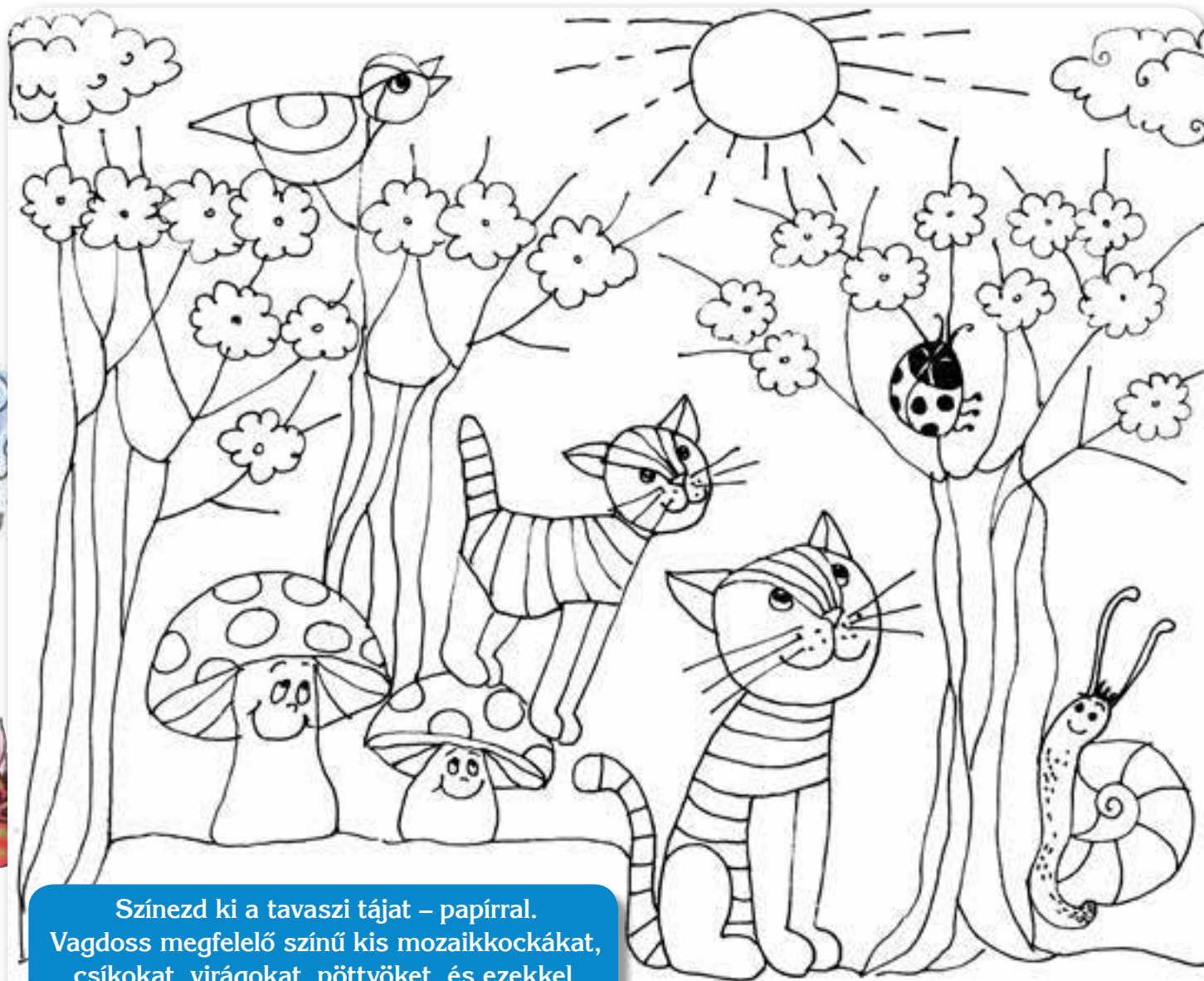
A napsugár fentről lesi,
a virágok összébújnak,
a tulipán s a nárcisz,
versengve virulnak.

Már senkit nem érdekel,
hogy nyoma veszett a télnek,
futó zápor vet véget,
a nagy beszélgetésnek.

LÁSZLÓ NOÉMI

Tavaszi eső

Borzosan gubbaszt a csíz:
minden fatörzs csupa víz.
Minden ágon cseppre csepp,
még a dél is hűvösebb,
kékebb, szürkébb, morcosabb.
Zivatarba fúlt a nap.
Zúg az égbolt, ázott köntös,
csurog, csepeg, locsol, öntöz.
Bárcsak megrázná magát,
s mint egy szétnyíló kabát
tárna tiszta hajlatot,
s kitakarná a napot!

Színezd ki a tavaszi tájat – papírral.
Vagdoss megfelelő színű kis mozaikkockákat,
csíkokat, virágokat, pöttyöket, és ezekkel
ragaszd be a rajz felületeit.

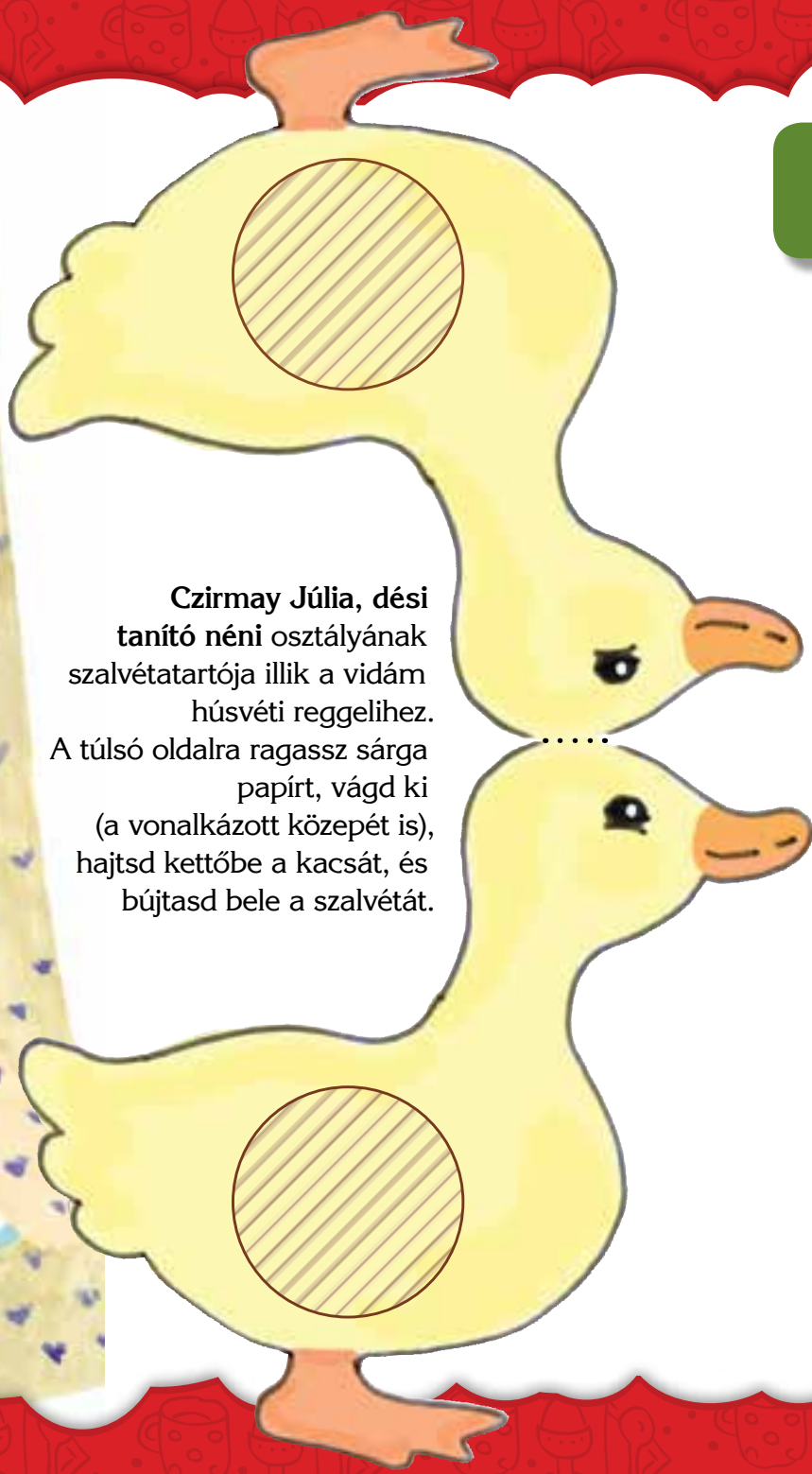
SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

Szombat reggel

Asztali gyertya, díszszalvéta.
Díszcsengő szól reggelihez.
Főszobapincér meghívókkal,
Kakaótündér csodakakaókkal –
Várja a szombat, hogy belekezdj.

KESZEG ÁGNES rajza

Czirmay Júlia, dési
tanító néni osztályának
szalvétatartója illik a vidám
húsvéti reggelihez.
A túlsó oldalra ragassz sárga
papírt, vágd ki
(a vonalkázott közepét is),
hajtsd kettőbe a kacsát, és
bújtasd bele a szalvétát.

Te is segíts megteríteni
az ünnepi asztalt.
Készítsd el húsvéti díseinket.

Ide csak három szép minta fért el,
de ti többet is másolhattok, és
készíthettek **Balázs Enikő tanító**
néni kápolnásfalvi osztályának
kétrétegű papírtojásaiból.

TÓTH ÁGNES

Találós versek

Rabruhában szabadlábon
csak én járok egyedül.
A két első szabad lábam
a hátsótól menekül.
Nyáron füvet, télen szénát
tesz elém a gondozóm,
épp ezért az ebédemre
panaszkodni nincs okom.
Névrokonom átszeli
az utcákat és tereket.
Meggérhetlek, találjátok
ki most már a nevemet?

Fejezd be az állatok kifestését,
csíkozását, pöttyözését,
itt-ott még a rajzot is.

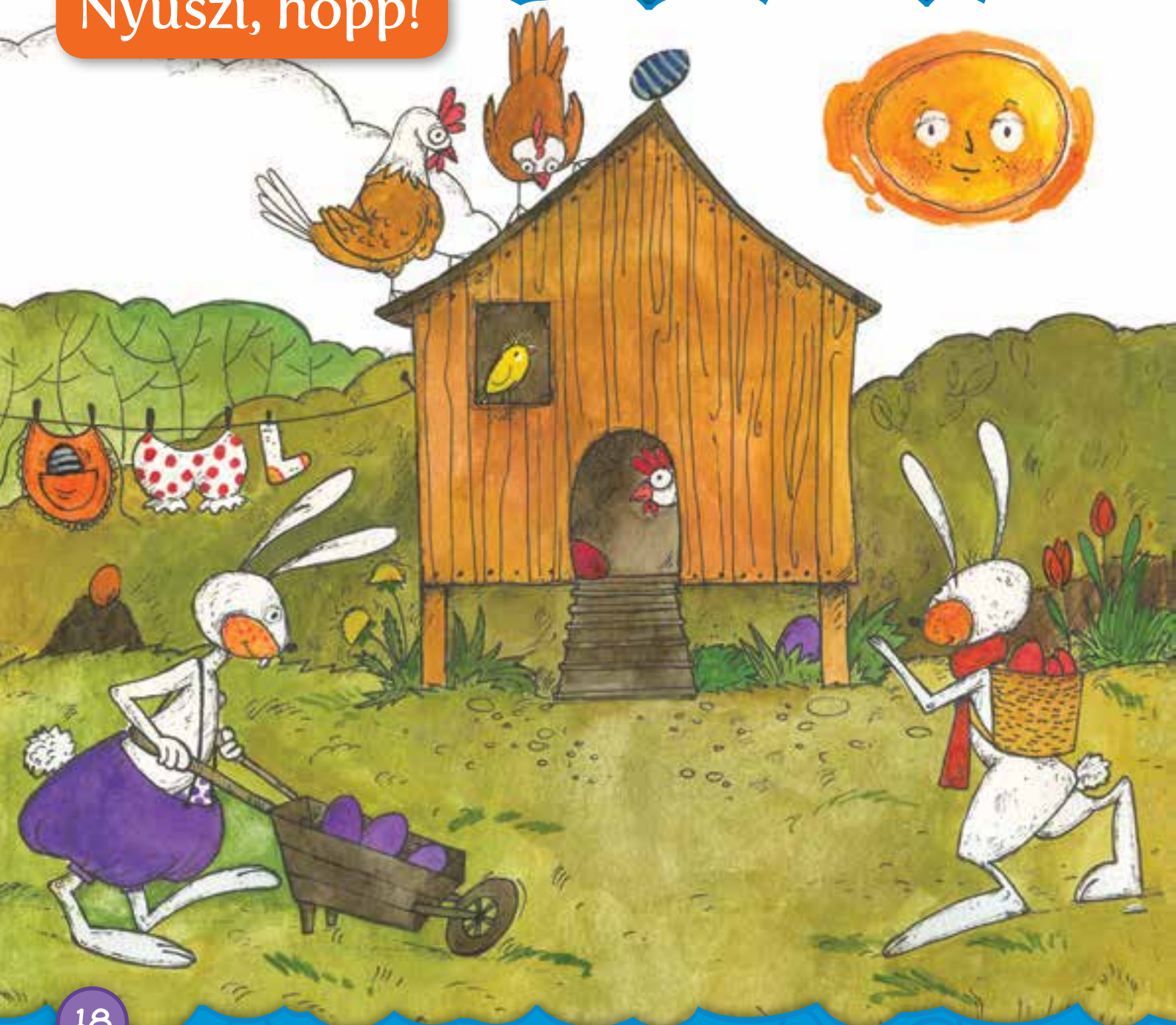
Óriási termetemet
áztatom a víz alatt,
nem ettem még életemben
se kicsi, se nagy halat.
Dülledt szemem ártatlanul
pislog le a fővényre,
nem nézek én jó szemmel
a húusra, csak a növényre.

Én alacsony összkomfortban
nem találom helyemet,
foltos nyakam azért hosszú,
hogy elérje fejemet.

Ketrecemben ha ugrálok,
nevetnek a gyerekek.
Örömben vetek nekik
néhány cigánykereket.
Ha csúfolnak, bizonyisten
visszanyújtom nyelvemet.
Banánnal és friss gyümölccsel
nem veszik el kedvemet.

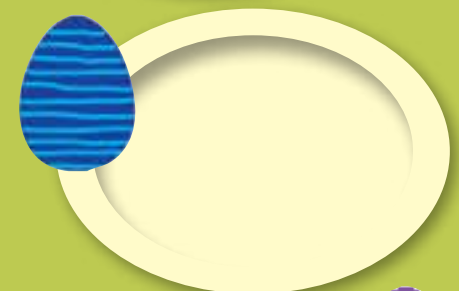
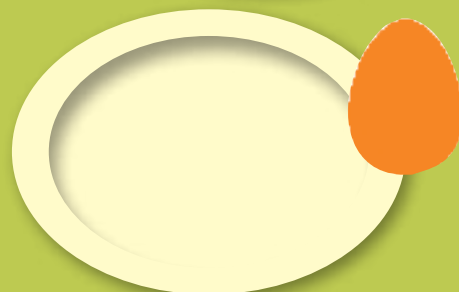
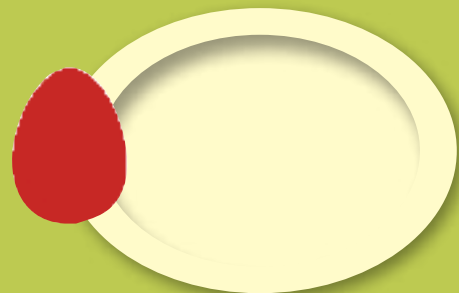
Nyuszi, hopp!

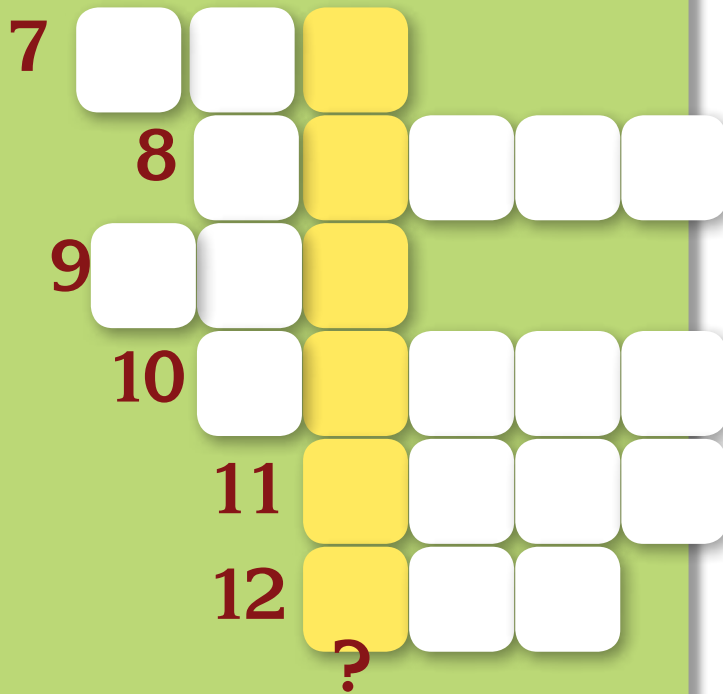
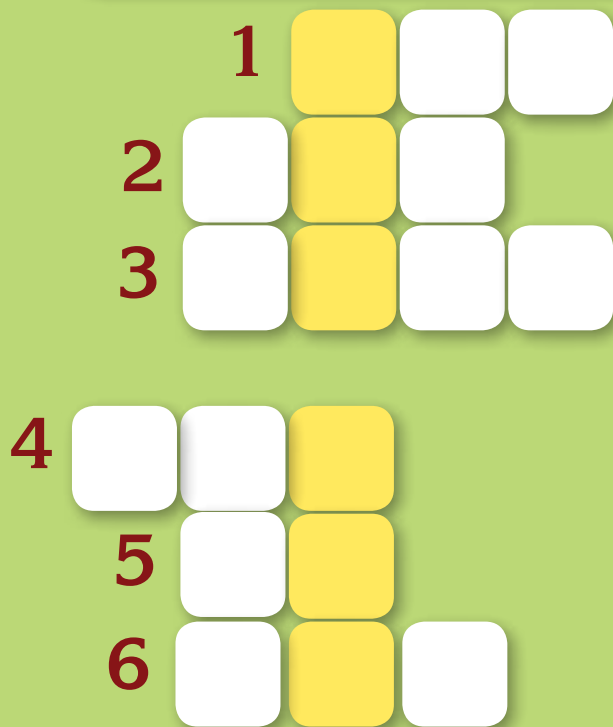

TOMOS TÜNDE rajzai

Keresd meg, melyik nyuszi
hová rejtette el a tojást. Raj-
zolj a saját színével, mintájá-
val annyi tojást mindenik tál-
kára, ahányat találtál belőle.

Mi bántja Csipikét?

Írd be mindenik szám mellé,
amit a hozzá tartozó képen látsz.
A kétjegyű betűket is egy kockába
írd be. Ha kész vagy,
olvasd össze lefele haladva
a színes kockák betűit.

Horvát Ágota,
Csíkmadaras

FODOR SÁNDOR

A bánat és bú

Kukucsi elment.

Nem uzsonnáztta meg Nyest, nem ráncigálta ki az Óriásnagy Bükkfa odújából Róka – egyszerűen odébbállt.

De miért?

Ezen töprenkedett Csipike, ezen gondolkozott Madár. Nyúl nem töprenkedett, és nem gondolkozott: titokban örült annak, hogy a kellemetlen vendég elinalt. Legalább nem lesz, aki a bolháit hánytorgassa.

– Én azt hiszem – csiripelte Madár –, hogy egyszerűen megunta a vendégeskedést.

– Micsoda?! – paprikázódott fel a galambszívű Csipike. – Megunta? Mit unt meg? Az alvást? A teljes ellátást? És elment anélkül, hogy annyit mondott volna „félkalap”? Eljárás az ilyen?

– Eljárásnak nem lehet mondani – bólintott rá Madár. – Azt hiszem, ott a baj, hogy Kukucsi egy kicsit neveletlen.

– Jó kicsit! – bólintott rá Nyúl.

– De jóérzés is van a világon! Meg tapintat! – háborgott Csipike.

– A világon igen, de nála alig! – rosszmájúskodott Nyúl.

Madár félrebillentette a fejét. Nagyon mélyen gondolkodott.

– És hátha megsértődött? – nézett Csipikére.

1

2

3

4

5

6

12

7

9

8

10

11

KOVÁCS KATALIN
rajzai

– Jaj, hogy csúnyát ne mondjak! – csapta hátra a fülét Nyúl haragosan. – Még hogy ő?! Ugyan miért!

Madár a Csipike becsületes szemét fürkészte.

– Nem mondtad neki, hogy megrugdosod?

Csipike állta a nézését, amíg állta, aztán pislogni kezdett.

– Azt nem. Rugdosásról nem esett szó. De mondtam neki egyet és más. Lehet, hogy megsértődött.

– Látod, látod, Csipike – bólogatott Madár szomorúan. – Mindig figyelmeztettelek, bőven elég, ha egyet mondasz, ne tégy hozzá még más is, mert abból csak bajok lesznek.

– Hát, ez nálam sajnos megvan – hajtotta le a fejét bűnbánóan Csipike.

– Ugyan miért rágódtok ezen ennyit? – szólt rájuk Nyúl. – Elment, hát elment. Megsértődött, hát megsértődött!

– Igen, de a jóérzés és a tapintat nem engedi, hogy sértegezzük a vendégeinket! – tiltakozott Csipike, bár belátta, búsulni fölösleges, mert ami elmúlt, nem jön vissza soha már.

– Most már mindegy – csipogta Madár is. – Lássunk inkább vacsorához.

Hozzáláttak. De valahogyan nem ízlett az étel.

– Milyen jóízűen csámcsogott! – mosolyodott el Csipike.

– És hogy csillogott az a kis pontszeme, amikor meglátta az ennivalót! – tette hozzá Madár.

MÜLLER KATI rajzai

– Egy kicsit goromba volt, de kedves –
lágyult meg Nyúl szíve is.

– És én beletapostam a lelkébe. Durván
megsértettem – buggyant ki a könny Csi-
pike szeméből.

– Mégis, mit mondtál neki? – kérdezte
aggódó tekintettel Madár.

– Azt mondtam: – csuklott el a Csipike
hangja – „Ha egész nap csak alszol, eszel,
előbb-utóbb beteg leszel”.

– Lám, lám – hajtotta le a fejét Madár.

– Csak azt ne mondtad volna, hogy
előbb-utóbb! – sóhajtotta Nyúl.

– Amint kimondtam, nyomban meg-
bántam, de már késő... – motyogta Csipike
mentegetőzésképpen. – Szomorú, de meg-
történt. Kukucsi megsértődött.

Jó éjszakát kívántak egymásnak. Ma-
dár elcsicseregte a késő esti dalt, majd el-
indult ki-ki a szállására. Lefekvés előtt Csi-
pike felhőrpintette a cseppentett mézet,
amit Vadméhektől kapott, majd odaállt Réz
Úr elé.

– Milyen jó neked, Réz Úr, te senkit se
sértesz meg!

A kilincs nem válaszolt. Biztosan azért
hallgat, hogy ne bántson meg – gondolta
Csipike, és lefeküdt mohaágyára. Nyom-
ban le is koppant a szeme.

Álmában bolhára vadászott Kukucsival
Nyúl bundájában, és Nyúl örült neki.

Cozma Tamás, Marosvásárhely

Nagy Szidónia, Marosvásárhely

Micimackó, Malacka és a bús Füles

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szer-
vusz, Malacka!

MALACKA: Szer-
vusz, Micimackó! Jól vagy?

MICIMACKÓ: Köszönöm
kérdésed, csak félig-meddig
vagyok jól. Kora reggel elin-

dultam sétálni, és egyszercsak óbégatást
hallottam, jaj... borzasztó... nahát...

MALACKA: Nahát, és ki óbégatott reggel
korán?

MICIMACKÓ: Nem találod ki?

MALACKA: Biztosan Füles volt.

MICIMACKÓ: Hát persze. Közelebb mentem,
hogy lássam, mi a baja. Füles valakivel
beszélgetett. Pontosabban valakinek pa-
naszkodott.

MALACKA: És ki volt az a... „szerencsés”?

MICIMACKÓ: Képzeld, Tigris volt!

MALACKA: Dehát mit keresett Tigris olyan
kora reggel Fülesnél?

MICIMACKÓ: Erre voltam én is kíváncsi, és
bevallom őszintén, egy kicsit hallgatóztam.

MALACKA: És mit tudtál meg, Micimackó?

MICIMACKÓ: Füles arról panaszkodott Tig-
risnek, hogy nagyon magányos, és bizto-
san azért nem szereti őt senki, mert csú-
nya. Túl nagy a füle.

MALACKA: Jaj, de buta csacsi ez a Füles!
Mit nem adnék, ha nekem is olyan gyö-
nyörű nagy fülem lenne, és nem ilyen ici-
pici, rózsaszínű malacfül!

MICIMACKÓ: Jaj, Malacka! Éppen olyan ka-
cagnivaló lennél a Füles nagy fülével, mint
ő a te ügyes kicsi fülecskéddel.

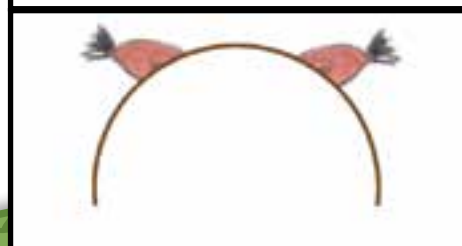
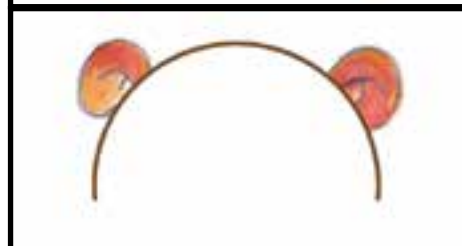
MALACKA: Lehet, hogy igazad van.

MICIMACKÓ: Tigris próbálta vigasztalni Füle-
st, és megígérte, hogy ezentúl gyakrab-
ban meglátogatja, hogy beszélgessenek.

MALACKA: Tudom már, miért jöttél hoz-
zám. Azt akarod javasolni, hogy mi is
gyakrabban látogassuk meg Fülest.

MICIMACKÓ: Okos kicsi Malacka vagy! De
van még egy remek ötletem. Szóljunk
Nyúlnak, Kangamamáéknak és Bagoly-
nak, hogy ők is gyakrabban látogassák
meg Füles barátunkat.

MESÉLŐ: Füles nagyon örvendett Micimac-
kó és Malacka látogatásának. Jól meg is
kacagtatták, amikor elmesélték, hogy
Malacka fület akart cserélni vele! Ezután
mindenki gyakrabban látogatta meg. Ha
a bús Füles nem is változott át vidám Füle-
lessé, legalább meggyőződött róla, hogy
sokan vannak, akik hosszú füllel is őszin-
tén szeretik.

Cseréljünk fület! Ragassz a túlsó oldalra kartont, vágd ki az állatos és a „füles” kártyákat, és próbáld ki, hogyan festenének az állatok barátaik fülével.

FORRÓ ÁGNES
rajzai

Ti küldtétek

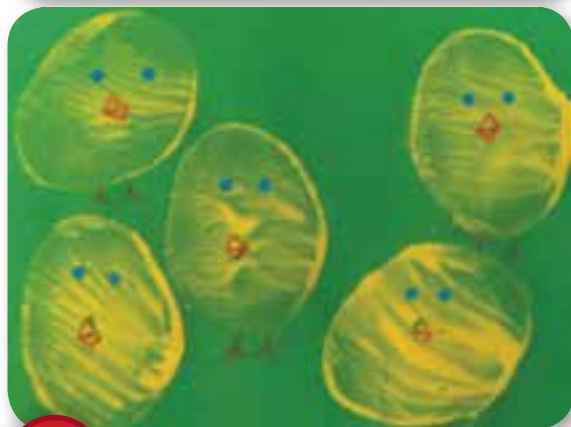
• **A tordai Prichindelul Istét Óvodából** totyogott el hozzánk ez a mókás kacska. **Tamás Éva óvó néni** csoportja a fejénél összeragasztotta, a talpát kifele tűrte, hogy délcegen álljon.

• **Mihály Zsuzsánna óvó néni** apróságai a **szentegyházi 3-as Óvodában** origami és kollázstechnikával készítettek üdvözetet. A

nyuszt és a tojást hajtogat-ták, a füvet faricskálták, és csak egy csíkban ragasztot-ták az alaphoz, hogy térhatá-sú legyen.

• Az igazi kakasok is megiri-gyelhetnék, olyan színpom-pás tollazatú Kukorit festettek **Nyakó Melinda tanító néni** kisdíákjai a **nagyváradi Szent László Líceumban**.

• **Sárosi Tímea óvónő** kis Ficánkái a **marosvásárhelyi Arlecchino Napköziben** a csibesereget krumpli-pecsété-lővel „szaporították”, majd rajzzal egészítették ki, a bá-ránykákat pedig sablon-nal kivágott elemekből ragasztották. Bundájuk fel-borzott szélű papírdarab-káktól bolyhos.

- Kotkoda **Veress Júlia** és **Portik Imola** óvónők **gernyeszegi** Lombocska csoportjában készült papírtölcsérből. Csőre piros papírhurok, taréja akár a korona, szárnya, farka pödört papírcsík, lába legyezősre hajtogatott papírszalag.

- A marosvásárhelyi Gyermekvilág Óvoda Szivárvány csoportjában **Szalai Erika** és **Balogh Erika** óvó néni segítségével készültek a duci csibék. A látszat csal: nincs két egyforma köztük.

- **Szatmári Anna**, dési tanító néni osztályának tojás alakú üdvözléte nyitható. A nyuszt és a hímestojást a kicsik színezték, vágták, ragasztották rá.

- A húsvéti hímes tojás héját összetörték, és csodaszép képeket ragasztottak belőlük **Kovács-Minyóka Erzsébet** óvó néni mákófalvi csemetéi és **Dragomirescu Viola** tanító néni segesvári kisdíákjai.

Szárnybontó

Itt a fűzfa rokona,
alatta egy hóvirág,
fölötte nyiladozik
a húsvéti barkaág.
Hófehér még a mező,
de zöldül a hegyoldal.
Tavasza jön már, gyerekek,
rázendül a madárdal.

Ferenczi Katalin,
Gyergyószentmiklós

Gyere, gyere, drága Tavaszka,
vár terád minden gyerek.
Várják a te jó melegedet
és a te szép virágaidat,
hogy ne kelljen fáznunk,
s a csúnya hűlést feledjük.

György Szilárd,
Nyárádszereda

Jön a tavasz, itt van már,
sok kis lepke vígan száll.
Bújik már a sok virág,
csicsereg a sok madár,
nemsokára itt a nyár.

Pápai Anita Lilla,
Kolozsvár

Szűcs Zsolt,
Szilágynagyfalu

Itt a Húsvét
végre már,
sok szép tojás
minket vár.
Gyerünk, fiúk,
locsolni,
várnak a lányok
tojást adni.

Bakó Róbert,
Kolozsvár

Széll Ingrid,
Tordaharaszton

Zavatzky Emese,
Medgyes

Ébredező Tavasz anyó
kiűzi a telet, és
minden gyerek
boldogan nevet.
Bimbóznak a rózsák,
rügyeznek a fák,
várja a sok
gyerek a Húsvétot már.

Nagy Henrietta,
Bihar

Cornea Edina, Marosfelfalu

Volt egyszer egy zöld tyúk. Nem dolgozott, ezért a gazdasz-szony eladta a vásárban. Egy gazda vette meg, akinél bez-zeg dolgoznia kellett. A zöld tyúk hamar megunta, s elin-dult a nagyvilágba. Olyan szomjas volt, hogy beugrott a folyóba, s hát a festék mind lemosódott a tolláról. A zöld tyúk barna lett, mint a többi. Ha a festék le nem mosódott volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Kolcsár Evelin, Kolozsvár

Zöldülnek a fák, a bokrok,
süt szépen a napsugár,
kis pacsirta vígan dalol,
jelezve, hogy jön a nyár.
Napfürdőt vesz a fű, fa, virág,
Csodálatos ez a világ!

Szász Evódia, Bihar

Dobai-Pataky Csaba,
Székelyudvarhely

Rusz Csilla tanító néni
osztálya a nagyváradi
Szacsvay Imre Iskolából:

Fürge vagyok, mint a villám,
Róka, farkas vadászik rám.
Hosszú fülem hegyezem,
Sárgarépat megeszem.

Illés Csongor

Nyuszi fűben rágicsál,
Gazda bácsi kiabál:
– Ne edd meg a répámat!
De hiába a javaslat,
Mert a répa finomabb.

Lászlóffy Emőke

Róka koma árkot ugrott,
de az árokban nagyot bukott,
vizes lett a farka,
ki segít most rajta?

Palotás Áron

Árok partján róka áll,
a verseny győzelmére vár.
Lompos farkát lengeti,
ne higgy el semmit neki!

Emődi Iván

Árokparton ül a nyuszi,
a fülét kihegyezi,
jobbra néz, balra néz, nincs
még ilyen nagy vitéz.

Kerekes Dóra

Csipike postája

Nyúlfarknyi ez a Posta rovat, pedig levél rengeteg érkezett tőletek. Köszönjük, kedves kis olvasóink, legyen vidám, áldott a Húsvétotok: **Szöcs Zsolt Sándor**, Szilágynagyfalva; **Cornea Edina**, Marosfelfalu; **Póra Józsué**, Marosvásárhely; **Filip Izabella**, Nagykároly; **Balázs Bernadett**, Gyergyóremete; **Ágoston Zselyke**, Marosszentkirály; **Bíró Annamária**, Gál Boróka, Felsőboldogfalva; **Kovács Boglárka Dorka**, Sarmaság; **Hatházi Tamás**, Kolozsvár; a **kolozsvári** Gyermekevilág Óvoda, a Vidám Vonatocska Óvoda, az Íriszvirág Óvoda; a **székelyudvarhelyi** Orbán Balázs Iskola előkészítő; a **gyergyószentmiklósi** Fogarasy Mihály Iskola előkészítő; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola II. C, az Ady Endre Gimnázium II. B; a **négyfalusi** G. Moroianu Líceum II. C; a **marosvásárhelyi** Al. I. Cuza Iskola II. E osztálya; a **székelyszenterzsébeti** előkészítő és II.; az **olthévízi** előkészítő és II. B; a **zabolai** II. B; az **árpádi** I-II.; a **dési** II.; a **szilágycsehi** előkészítő osztály.

• A **székelykeresztúri** Orbán Balázs Gimnáziumban Deák Irénke és Szávuly Emese tanító nénik osztálya izgalmas látogatások során kukkintott be a pék, a rendőr, a tűzoltó, a kertész, a fogorvos, az állatorvos munkájába. Vajon melyiket választják?

Vágd ki az utolsó bélyeget, ragaszd a gyűjtőlapra, és csoportoddal vagy osztályoddal közösen, névsorral együtt küldjétek el nekünk! Ajándékokat évváróig megkapjátok.

E lapszám támogatója:

● Rimay Anna-
mária óvó néni
tőti Méhecske
csoportja boldo-
gan vette át
„Szivárványos”
Karcsi bácsitól
*A harmadik
királyfi című
pályázaton
nyert értékes
különdíjat.*

● A szilágy-
sámsoni első
osztályosok,
írta Boda Emőke
tanító néni,
lelkes Szivárvány-
olvasók.
Csipike várja első
leveleiket, ame-
lyeket saját
kezükkel írtak.

**Címlap:
Segítsünk
a nyuszinak!**

**MÜLLER KATI
rajza**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadó-
juk 2%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak
tartanak a támogatásra, kérjük,
töltsék ki a mi adatainkkal
a 230. számú űrlapot,
és küldjék el a helyi
Pénzügyi Hivatalhoz.
Az űrlap honlapunkról
is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink:

Fundația Culturală Napsugár;

Cod de identificare fiscală:

7714627;

Cont IBAN:

RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő:

2014. május 25.

Köszönjük bizalmukat

és támogatásukat –

A Napsugár és a Szivárvány

Rajz-üzenet

Kovács Boglárka Dóra,
Sarmaság

Szőcs Brigitta,
Kolozsvár

Pakó Karola, Kovászna

**Mákszem
Balázs Barna,**
Gyergyó-
szenmiklós

Szász András,
Olthévíz

9 771221 776005 14374

Ára 3 LEJ, 400 FT